PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER A L'ELABORACIÓ D'UN PLA ESTRATÈGIC DE L'ESPORT A TERRASSA

Isaac Albert i Agut, portaveu del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya - Moviment d'Esquerres, d'acord amb allò que estableixen els articles 57.4 i 73 del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Terrassa, presenta la següent proposta de resolució al Ple d'aquesta Corporació.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Enguany es compleix el 25è aniversari de la celebració dels Jocs Olímpics de Barcelona. Uns jocs que van permetre a la nostra ciutat ser subseu olímpica en hoquei herba i acollir un dels esdeveniments més important de la seva història esportiva. Aquells jocs encara es recorden avui com els millors de la història i concretament en hoquei herba mai s'han aconseguit superar.

Terrassa es pot sentir orgullosa de rememorar aquells jocs com es mereixen però tenim pendent anar més enllà de l'efemèride i aprofitar aquest 25è aniversari per valorar, repensar i potenciar tota l'activitat esportiva que es du a terme a la nostra ciutat.

Amb més de 150 entitats esportives, cada dia més modalitats esportives en pràctica i una important xarxa d'equipaments esportius públics i privats, l'esport esdevé un dels principals motors vertebradors de la convivència ciutadana a Terrassa. Tenim la sort de ser la ciutat que més esportistes olímpics aporta, gràcies a la gran feina dels clubs tradicionals.

Una activitat potent, però, que no pot fer-nos obviar l'absència d'un projecte global i compartit que equilibri els esforços de l'administració, asseguri un tracte igualitari de l'ajuntament envers les entitats i el seu impacte social i, sobretot, intensifiqui aquelles accions que permetin un accés universal, igualitari i no discriminador envers la pràctica esportiva.

No podem obviar dades com que actualment només un 30% dels usuaris dels equipaments esportius de la ciutat són dones (un 9% si no tenim en compte les piscines) o què persones en risc d'exclusió social es veuen a vegades excloses de la pràctica esportiva en clubs i equipaments per la manca de possibilitats de fer front a les quotes periòdiques per sufragar-ne les despeses. Realitats a les quals s'intenta a voltes donar resposta amb programes adreçats a col·lectius concrets o marcs de bonificació generalitzada per raó de renda, però no amb una política global que marqui paràmetres per definir una estratègia compartida sobre com promocionar i facilitar l'accés a l'esport.

La creació i gestió de les entitats esportives, fonamentalment sorgida de la iniciativa social o l'activitat privada, alhora dóna marcs d'acció de l'administració divergents envers unes activitats o unes altres. Sense entrar en casos concrets, dins d'una mateixa modalitat esportiva podem trobar-nos entitats àmpliament recolzades per

l'administració, o fins i tot amb ampli poder de decisió sobre equipaments públics, mentre d'altres han de tirar endavant a força d'autogestió.
Quan a l'activitat pròpiament privada, fora del marc d'entitats i clubs, la proliferació de persones i grups que fan esport habitualment, que van a córrer, surten amb bicicleta, fan marxa nòrdica, etc. va clarament en augment i, tot i beneficiar-se de les reivindicacions de determinats col·lectius, resten absents d'una política pública que els tingui presents a l'hora de repensar els espais compartits.
L'absència d'un marc comú de relacions amb l'Ajuntament, d'un mapa de recursos i un pla d'acció compartit amb tot el món esportiu de la ciutat, en definitiva, comporta actualment que el paper de la gestió municipal es limiti a la gestió del dia a dia, incorporant iniciatives puntuals, però desaprofitant el potencial transformador de l'activitat esportiva a la ciutat.
Des de la mateixa regidoria d'esports segur que són coneixedors de casos concrets que s'ajusten a moltes de les problemàtiques descrites en aquesta exposició de motius, però treballen absents d'una diagnosi global, crítica amb els defectes i útil en la detecció de potencials amagats, per desenvolupar una política de futur on tots ens puguem sentir identificats.
Recentment la Generalitat de Catalunya ha presentat el nou model de Governança de l'Esport on prioritza els objectius de potenciar la pràctica esportiva diària del nombre més gran possible de catalans i d'excel·lir en la pràctica individual i esportiva de les diferents modalitats esportives. Cal incorporar aquest nou model en les polítiques de futur de la ciutat.
Terrassa mai havia apostat tant decididament per l'esport com a motor de canvi com ho va fer l'any 1992. Un 25è aniversari pot ser només una efemèride en el calendari o pot ser molt més. Convertim aquesta data en l'inici d'un acord global de ciutat per definir un Pla Estratègic per saber cap on volem anar en matèria esportiva i convertim-ho en un eix vertebrador del canvi a la ciutat, realitzat amb la participació de tots els agents i la complicitat de tots els grups polítics.

Per tot el que s'ha expressat, proposem al Ple municipal l'adopció dels següents

ACORDS

Primer. – Impulsar la realització d'una diagnosi global del sector esportiu a la ciutat, on s'analitzi, per cada una de les modalitats esportives, els equipaments i recursos -públics i privats-, les entitats i clubs, i els practicants i federats.

Segon.- Crear un grup d'experts en l'àmbit de la gestió i la pràctica esportiva perquè, en col·laboració amb el Consell Municipal d'esports i sota un calendari definit, estableixin les bases per l'elaboració d'un Pla Estratègic de l'esport. Acordar els components d'aquest grup en el marc de la Comissió Informativa de Cultura, Innovació i Projecció de la Ciutat.

Tercer.- Elaborar un Pla Estratègic de l'esport per a Terrassa que detecti i prioritzi les accions a realitzar per donar una major transversalitat a les polítiques esportives (joventut, tercera edat, inclusió, igualtat de gènere…), per aconseguir ampliar la pràctica esportiva entre tota la població, per assolir els millors èxits esportius possibles, per treure profit als actius de la ciutat i per buscar una major implicació de la ciutadania en la governança.

Quart. – Reactivar les tasques del Consell Municipal d'esports de Terrassa i crear-hi un grup de treball per a l'impuls, seguiment i anàlisi de les tasques descrites en els acords primer, segon i tercer perquè s'executin en un període no superior a nou mesos.

Isaac Albert i Agut
Portaveu del GM d'ERC-MES

Terrassa, 13 febrer 2017